

Сега у мене има повече отъ сто вида отъ това семейство, — повтори то.

— Мигаръ семейството на бръмбаритъ е толкозъ богато съ разни видове? — прибавило момичето, като желаеше да покаже, че и то разбира разликата между видъ и семейство.

О, то е най — многочислено семейство между твърдокрилътъ! — обясни ѝ момчето. Къмъ него принадлежжатъ повече отъ седем хиляди видове; тъхни представители може да се срещнатъ, като наченешъ отъ далечния съверъ, та до най-горещите южни страни.

Бръмбаритъ — явни разбойници, бързи, смѣли, хитри и до немай кѫдѣ лакоми, всички тѣ отлично бѣгатъ, но много отъ тъхъ не могатъ да летятъ добрѣ. Често ний ги срещаме денѣ, но въ сѫщностъ бръмбаритъ сѫ нощи животни, които обичатъ тъмнината и тъмните места.

— Съ що се хранятъ тѣ? — попитало момичето.

— Съ всякакви насѣкоми, но отъ всичко най обичатъ червеи, гъсеници и охлювите. Не само голѣмитъ, но дори и тъхните малки и тѣ се хранятъ съ грабежъ.

— У, мръсни . . . такива красиви, а толкозъ зли разбойници. — Каза съ отвръщане момичето.

— Но, не говори, че сѫ мръсни, — отговори момичето не безъ гордостъ, че то знае всичко: — и человѣцитъ иматъ отъ тъхъ голѣма полза, защото истрѣбяватъ вредителните за растенията насѣкоми.

Дѣцата безъ да забѣлѣжжатъ, като се разговаряли, че слънцето се издигнало високо на небето.